

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 13/07
07.02.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, mr Ljubice Jeremić, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi izmene odluke o izdržavanju, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž.br.1444/06 od 7.septembra.2006. godine, u sednici održanoj 7.02.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Pančevu Gž.br. 1444/06 od 7.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Vršcu P.1586/04 od 8.02.2006. godine, izmenjena je odluka o visini izdržavanja određena presudom tog suda P.742/97 od 9.7.1997. godine, pa je obavezan tuženi da na ime doprinosa u izdržavanju tužioca plaća mesečno 200 eura počev od 20.12.2004. godine pa u buduće dok za to postoje zakonski uslovi i to svakog prvog u mesecu, s tim što je dospele a neisplaćene iznose dužan platiti odjednom na račun tužioca. Tuženi je obavezan da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 14.900,00 dinara. Tužbeni zahtev za veće potraživanje od dosuđenog, za 100 eura, a do traženog iznosa doprinosa odbijen je kao neosnovan.

Presudom Okružnog suda u Pančevu Gž.br.1444/06 od 7.09.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena presuda prvostepenog suda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu tuženi je izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu odredbe člana 399, u vezi sa članom 491. stav 1.ZPP, pa je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti. Nema bitne povrede iz člana 361. stav 2. tačka 12. ZPP, na koju se ukazuje u reviziji, jer su razlozi o odlučnim činjenicama jasni, bez protivrečnosti, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Vršcu od 9.7.1997. godine tuženi je obavezan da doprinosi izdržavanju tužioca počev od 5.5.1997.godine pa u buduće, dok za to postoje zakonski uslovi. Tuženi svoju obavezu izdržavanja utvrđenu pravnosnažnom presudom nije redovno izmirivao, zbog čega je u krivičnom postupku oglašen krivim i kažnjen. Tužilac je star 24 godine i nalazi se na redovnom školovanju kao student Poljoprivrednog fakulteta u VV, pa pored ostalih potreba, plaća školarinu i udžbenike. On živi u zajednici sa majkom, njenim suprugom i njihovim detetom koje pohađa četvrti razred srednje škole. Tuženi živi i radi u inostranstvu, oženjen je i u drugom braku ima dete staro 18 godina. Ostvaruje prihod od 360.000,00 švedskih kruna i ima kuću u vlasništvu. Nižestepeni sudovi su utvrdili potrebe tužioca zarade roditelja i njihove materijalne i stambene prilike.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su pravilno zaključili da je tuženi dužan da doprinosi izdržavanju tužioca, na osnovu odredbe člana 155. stav 2. Porodičnog zakona, koja propisuje da punoletno dete koje se redovno školuje ima pravo na izdržavanje od roditelja srazmerno njihovim mogućnostima, a najkasnije do navršene 26 godine života.

Pri određivanju visine izdržavanja, adekvatno su procenjene potrebe tužioca i mogućnosti tuženog kao dužnika izdržavanja, pa se revizijom neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava. Naime, prema odredbi člana 160. stav 1. Porodičnog zakona izdržavanje se određuje prema potrebama poverioca i mogućnostima dužnika izdržavanja, pri čemu se vodi računa o minimalnoj sumi izdržavanja. Stavom drugim propisano je, da potrebe poverioca izdržavanja zavise od njegovih godina, zdravlja, obrazovanja, imovine, prihoda, kao i drugih okolnosti od značaja za određivanje izdržavanja, i stavom trećim istog člana mogućnosti dužnika izdržavanja zavise od njegovih prihoda, mogućnosti zaposlenje i sticanje zarade, njegove imovine, ličnih potreba, obaveze da izdržava druga lica i drugih okolnosti od značaja za određivanje izdržavanja.

Polazeći od navedenih odredaba i odredaba člana 161. i 162. Porodičnog zakona, kod utvrđenih činjenica da je tužilac student na redovnom školovanju i da su se njegove potrebe za ishranu, odevanje, obrazovanje koje

uključuje troškove školarine i kupovine udžbenika u skladu sa njegovim statusom i uzrastom povećale, a da tuženi, kao dužnik izdržavanja, prema svojim prihodima ima mogućnost da plaća izdržavanje, i po stanovištu Vrhovnog suda, visinu izdržavanja od 200 eura pravilno su odredili nižestepeni sudovi.

Neosnovan je navod u reviziji da nižestepeni sudovi nisu cenili prihod tužiočeve majke sa kojom on inače živi u zajednici, jer i to predstavlja njen doprinos izdržavanju tužioca, dok sa druge strane dosuđivanjem izdržavanja u navedenom iznosu i po oceni ovog suda, egzistencija tuženog, dužnika izdržavanja, neće biti ugrožena.

Revizijom se u pretežnom delu osporava utvrđeno činjenično stanje, što ne predstavlja revizijski razlog u smislu člana 398. stav 1. pa ovi navodi nisu bili predmet ocene revizijskog suda.

Vrhovni sud je odlučio kao u izreci na osnovu člana 405. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz